

v parlamentu sploh nihče ne poslušajo.

Puniša Račić izročen sodišču. Kakor je znano, uživajo narodni poslanci varnost pred sodnijo (imuniteo) in jih sodišče more soditi le, če to dovoli narodna skupščina. Narodna skupščina je izročila Puniša Račića, kakor tudi še dva druga poslanca, ki sta v tisti razbujenosti prigovarjala Račiću, kakor se jih obdolžuje, vendar še ni dokazano.

Bivši ministrski predsednik umrl. V Rogaški Slatini je umrl bivši ministrski predsednik Arahumovič. Prepeljan je bil v Beograd in pokopan z velikimi častmi.

Pogreb Ristovića — je bil velikanški. Ker se je bilo bati izgredev, je vlada vse potrebno že vnaprej ukrenila in se je pogreb izvršil v miru. Srbske organizacije pa so ta pogreb uporabile za manifestacijo srbske misli. — Opozicija po krivici dolži Ristovića, da je pripravljaval napad na Radiča in Pribičevića, ker pri njem niso našli nobenih stvari, niti samokresa. Ta umor, ki je bil premišljen in izvršen nad človekom, ki ga je že čuvala policija, je še posebno obsojanja vreden. Inozemski listi pišejo, da se sedaj Zagreb pač ne more staviti več nad Beogradom. Zagrebška policija, tako sumijo hrvatski listi, bi pa naj bila zamenjana z orožništvom.

Zakon o državljanstvu sprejet. Kljub vednim razburljivim dogodkom v političnem življenju vlada kljub temu hiti z delom. Sprejet je državljanski zakon. Deset let je bilo treba čakati nanj in še-le vlada dr. Korošca ga je uveljavila, da imamo sedaj vsaj to zadevo z zakonom rešeno. — Pripravljeni so pe že tudi drugi zakoni, o drž. pravniki, dobrovoljcih, kmetiskem kreditu itd.

Če uradniki niso poštenei. V naših uradih je nekaj ljudi, ki so tako zagrizeni, da ne vedo, kaj bi počeli, ker je kat. duhovnik dr. Korošec ministrski predsednik. Ker si navzgor nič ne upajo, so si nekje, pa se še ne ve kje, dovolili pomoto, da slovenski duhovniki 1. avgusta niso dobili nobene plače. Res slučajna pomota.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Roparji — gospodarji Grške. Na Grškem imajo volitve. Pa kaj so si izmislili roparji, katerih imajo na Grškem zelo veliko? Polovili so kandidate Vonizelosove vlade in so zahtevali, zanje 5 milijonov drahem. In vlada? — Štela je pet milijonov, da je rešila kandidate. Potem si je dala za program, da prežene roparje. So v drugih državah zelo čudne razmere!

Poljska in Litva se morata pobotati, tako naročilo sta prejeli od ve-

likih držav, ki so jima svoj čas dale posojilo. In tako bo mir med njima.

Nemci na Češkem postajajo vedno bolj močni in so strnili vse svoje organizacije, politične in gospodarske.

Italija hoče — veliko bojno brodo-vje in ni zadovoljna s tem, da bi Francija in Anglija predpisovali, koliko brodo-vja sme imeti, zato se je uradno pritožila zoper Anglijo.

Japonska ni zadovoljna, da bi bil mir na Kitajskem. Znova je začela iskati vzrokov za spore, kar se ji bo najbrže res posrečilo in težko pričakovani mir zopet pokoplje.

Politični zločin v Mehiki izrabljajo vsi brezverci po svetu, češ, da so ga organizirali cerkveni krogi. Najpreje so našli nekega duhovnika, ki je maševal tisto jutro, ko je oni mladenič predsednika ustrelil. Ker njemu niso mogli nič dokazati, so začeli sumničiti neko redovnico, ki je daljna sorodnica morilčeva. Tudi tej ne morejo dokazati nikake krivice. Morilec sam tudi pravi, da ni nikdo sodeloval. Toda vse to ne pomeni nič za slovenske brezverce. Oni trdijo dalje, da je Cerkev sama organizirala umor. — Ko so omladinci v Zagrebu pretepli Ristovića in ga je eden nato ustrelil, mi nismo pisali, da je Pribičević ali Žerjav organiziral napad na Ristovića, čeprav so omladinci njihova organizacija (po naše orjuna). Če bi to napisali, bi storili isto, kar delajo liberalni listi v Sloveniji glede političnega umora v Mehiki.

In delo za mir? Rusija se je tudi izjavila, da bo pristopila h Kellogovi mirovni pogodbi. Bliža se 27. avgust, a to je čudno, da zunanji ministri vseh držav, ki bi bile najbolj upravičene, da pridejo, sporočajo, da ne morejo priti k podpisu osebno. Misel za svetovni mir se bo morala vreči med narode, ki bodo stvar sami uredili.

Zanimiv volilni boj je v Ameriki, kjer volijo predsednika Združenih držav. Geslo v tem boju je: ali suha ali mokra vlada. Suha vlada je tista, ki je zoper alkohol, mokra pa ona, ki je za vpeljavo alkohola. In kdo najhuje dela — zoper alkohol? Ne abstinenti, ampak trgovci z alkoholom, ker ga dražje prodajajo, če je prepovedan, kot bi ga pa sicer.

Za Samarijanom.

»Pojdi in stori tudi ti tako«, rekel je Kristus, ko je povedal priliko o usmiljenem Samarijanu. Da, ko bi v nas živelo veliko duha, ki je prešinjnal Samarijana! Veliko, ker je danes toliko potreb, ki bi jim bilo treba pomagati. Koliko je med nami revščine, pomanjkanja, bolezní! Vsak

mora to videti, saj zadevamo skoro pri vsakem koraku na to veliko bedo. A prezreti ne smemo še druge bede, ki postaja danes od dne do dne večja in hujša, to je pa nesreča duš.

Vidiš lahko, kako je med nami toliko duš pogreznjenih v greh in v strast. Če je vsak greh, vsaka strast, zabloda, slabost bolezen in smrt duše, kaka nesreča so ti grehi in strasti! In žalibog, koliko je danes ljudi, ki v svoji dušni sleposti smatrajo te zablode, to bolezen, to smrt duš za nekaj čisto navadnega, za pravilno življenje, da, celo za srečo človekovo. Koliko je še danes drugih, ki še čutijo nesrečo in žalost greha, pa drugega ne storiijo, kakor da leno pobesajajo roke, obupujejo in govorijo: Saj človek ne more drugače! In koliko je danes že onih, ki polagoma izgubljajo, ali pa so že čisto izgubili zadnjo rešilno deščico iz te umazane, usodne povodnji, vero, ki bi jih še lahko pripeljala k tistemu, ki bi jih še mogel rešiti, h Kristusu, ki odjemlje grehe sveta!

Kako žalosten in grozen je ta pogled! Ko je gledal sv. Pavel tako dušno bedo svojih soljudi, je vzkliknil prevzet od svetega sočutja in usmiljenja: »Kdo omaguje, in jaz ne omagujem? Kdo se pohujša, in mene ne peče?« Tako tudi pravi krščanski človek ne more in ne sme iti mimo te nesreče tolikih duš mrzel in brezbrizen, kakor sta šla judovski duhovnik in levit mimo človeka, ki je padel med razbojnike in je ležal na pol mrtev na potu. Ne sme, ne more. Saj je ta dušna beda ona, ki rodi toliko telesne bede, revščine in bolezní. Saj je ta dušna beda tista, ki prinese tolikokrat nesrečo tudi tja, kjer je drugače zdravje in blagostanje. Če vidimo danes toliko nesrečnih, razdvojenih družin, če vidimo, da toliko otrok raste brez prave vzgoje, če vidimo v življenju narodov podivjanost in skoro nevzdržne razmere, ali ni vse to odtod, ker so bolane človeške duše? Ne smeš in ne moreš iti mimo te bede mrzel, ker je ta beda ona, ki navadno ne preneha s smrtjo, kakor telesna beda, temveč se ob smrti spremeni v večno, neizrekljivo strašno nesrečo. Ne moreš ostati brezbrizen napram tej nesreči duš, ker si drugače v nevarnosti, da ta ne sreča zadene tudi tebe in tvoje. Si videl pred leti, ko je razsajala in neusmiljeno kosila »španska« in je bil zrak prenapolnjen strupenih, kužnih bacilov, kako je huda bolezen grabila enega za drugim. In čim več je na svetu od greha zastrupljenega vzduha in ozračja, čim bolj je prenapolnjen svet s kužnimi bacili greha, tem več duš je v nevarnosti, da se okužijo, se zastrupijo in tudi postanejo nesrečne. Ne, ob tej nesreči ne moremo biti mrzli in brezbrizni, tukaj mora pomagati vsak krščanski človek!

Seveda si misliš: Kako? — Najprej z molitvijo. Če gledaš vso temo, ki je danes na svetu, in vidiš duše, ki se potapljaajo v njo, ti lahko pride misel: Kaj morem jaz neuki, prepro-

sti človek proti temu? — Res, s tvojimi lastnimi močmi ne veliko. A kakor je nadangel Mihael, ko se je vokal s satanom, rekel: »Naj ti zapove Gospod«, tako lahko ti prosiš Boga, da premaga in uniči to temo, ki pogoltno toliko človeških duš? In nam je ta molitev tudi zapovedana. »Molite drug za drugega, da boste rešeni«, nas opominja sv. pismo. In očenaš, ki ga nas je učil moliti Kristus, kaj je drugega, kakor velika, sedemkratna prošnja za božjo pomoč v veliki dušni nesreči sveta! Velikokrat molimo očenaš, a kolikokrat je naše srce pri tem topo in brezčutno, je vse le mrtva beseda, ki jo izgovarjajo naša usta, a se srce ob njej nič ne gane in ogreje. Ko bi mi vsaj v teh trenutkih, ko molimo to največjo krščansko molitev, imeli vsaj nekaj krščanskega srca, ki vidi vso duhovno bedo v svoji okolici in po celem svetu, ki vso to bedo toliko nesrečnih duš občuti tudi kot svojo bedo, kako iskreno bi pač kipele iz našega srca prošnje, da naj pride na svet božje kraljestvo, da bi vsi ljudje izpolnjevali voljo božjo, da bi nas Bog ne prapustil skušnjavi, da bi nas rešil — greha!

Lahko pomagati odstranjevati to današnje dušno nesrečo iz sveta s tvojim lastnim življenjem, če se trudiš, da je tvoje življenje tako, da drugi postajajo ob tebi boljši, da rastejo navzgor k luči, k Bogu. Da, za vse one, s katerimi prihajaš v svojem življenju v stik, naj bi bil po svoji notranjosti, po svojih besedah, po svojem vzgledu tak, da drugi ob tebi ne bi postajali slabši, temveč da najde vsak ob tebi vzpodbudo za navzgor. Na svetu je veden boj med kraljestvom luči, ki osrečuje človeške duše, in med kraljestvom teme, ki spravlja v svet le nesrečo in bedo. Kdor je krščanski, kdor hoče svetu dobro, ta mora sodelovati in pomagati, da se premaga kraljestvo hudega. A ne premaga se to kraljestvo samo z obsojanjem, samo z lepim govorjenjem temveč najbolj s tem, da razderemo v lastni duši kraljestvo teme in tam sezidamo kolikor mogoče svetlo kraljestvo, da se potem iz naše duše ven ustvarja na svetu ono kraljestvo, ki rešuje duše naših bližnjih. Če mi pri svojih bojih in pri svojem stremljenju kvišku mislimo tudi na druge, potem je to sveta ljubezen, ki jo je nosil v sebi sv. Pavel, ki je rekel: »Če kaka jed pohujšuje mojega brata, ne bom jedel mesa vekomaj, da si brata ne pohujšam«, je to ona ljubezen, ki je živela v Srcu Jezusovem, ki je pri zadnji večerji molilo: »Oče, posveti jih z resnico . . . In zanje se jaz darujem, da bodo posvečeni z resnico.«

Da, bodimo usmiljeni Samarijani sredi velike bede, v kateri je danes toliko duš! Bodimo Samarijani, da ne zapiramo oči pred to bedo. Bodimo usmiljeni Samarijani, da pomagamo, pomagamo z molitvijo, pomagamo s posvečenjem samega sebe!

Krščansko srce sv. Očeta. Papež Pij XI. je obljubil apostolskemu vizitatorju Bonvalliju v Bolgariji, da hoče še prispevati za one, ki so bili po potresu poškodovani. In sicer naj se razdeli njegov dar med najbolj uboge brez razlike, ali so katoličani — ali pravoslavni.

Odločna mladina. V Avstriji že dalje časa pripravljajo zakonski predlog proti razširjanju umazanega slova. Seveda gotovim ljudem, ki vlečejo iz te umazane obrti velikanski dobiček, ta zakon ni po volji. Ravnotako so zoper ta zakon tisti, ki so mladino namenoma zastrupljali z umazaniam berilom, da so jo potem tem lažje zlorabljali v svoje temne namene. Vsi ti so se na vse načine trudili, da bi tak zakon proti umazanemu berilu preprečili. Te dni pa je kulturni urad v imenu 10.000 visokošolskih dijakov vložil pri vladi ostrí protest proti zavlačevanju dotičnega zakona in je odločno zahteval, da se ta zakonski predlog v najkrajšem času predloži in uveljavi. Pač odločna mladina, ki sama ve, kaj je za njo dobro! Da tudi med nami ne bi bilo nobenega fanta in dekleta, ki bi jemal v roke umazane cunje, ki mu hočejo uničiti vero in čistost!

Sramota krščanske Evrope. V Jeruzalemu so mohamedanci krasno popravili Aksa-mošejo in jo bodo 27. avgusta zopet odprli. Nasproti temu pa je silno žalostno dejstvo, da je cerkev božjega groba, največje krščansko svetišče, silno zanemarjena in za puščena. Kupola propada, slikarije otemnele, zid se krha in kruši, tlak je ves poškodovan. Ni čuda, da mohamedanci pravijo, da v Evropi menda ni več kristjanov.

NOVICE

31 MORNARJEV SE ZADUŠILO.

V torek, dne 7. t. m., ob 9. uri dopoldne, se je potopila v bližini Rovinja ob istrski obali italijanska podmornica »S 14«. Med tem, ko se je pri vajah pogrezala podmornica, da bi izpustila torpedo proti vojni ladji »Malisori«, je zadela ob njen vijak in se potopila. Podmornica je bila potopljena 40 m globoko. Na mesto nesreče so pribrele takoj bojne ladje in začele z reševanjem. Potapljači so privezali podmornico z železnimi vrvmi, ki so jih začeli navijati na vitlje. Do tega časa je posadka v podmornici dajala od sebe znake življenja. Posebno radiotelegrafist ponesrečene ladje je bil ves čas vztrajno na delu in je vzdrževal zvezo s svetom. Ko pa je bila ladja že nekaj metrov od tal, so železne vrvi popustile in ladja je padla nazaj v globočino. V tem trenutku so bile tudi pretrgane zveze med ponesrečenci in reševalci. Slednjih se je polastila slutnja, da je usoda posadke s padcem zapečatená. Začeli so ponovno z reševalnim delom in po 33 urah, odkar se je potopila

podmornica, so jo zopet izvlekli izpod morskih globin.

Najžalostnejše obvestilo so prejeli reševalci iz podmornice potom radija v trenutku, ko se jim je na močne verige priklenjena podmornica izmuznila in se potopila ponovno. To zadnje sporočilo se je glasilo: »Izgubljeni smo!« Od tedaj ni bilo iz podmorskega čolna nobenega znaka življenja. Ko so pregledali po drugem izvlaku izpod globočine podmornico, so ugotovili, da so pomorili strupeni plini vseh 31 mornarjev, ki so bili v čolnu v trenutku ponesrečenja. Podmornico so prepeljali v pristanišče v Pulj z 31 mrlički, ki bodo pokopani v skupen mornariški grob.

Spomenik v svetovni vojni padlim žrtvam pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Pri nas se je pod predsedstvom g. A. Hrašovca ustanovil odbor za postavitve spomenika v vojni padlim vojakom naše župnije. Z delnim pobiranjem prostovoljnih zneskov se je že pričelo. Rojaki! Oddolžimo se žrtvam, ki so žrtvovali na altar domovine svoje vse, svoje življenje. Naj ne bo nobene hiše, ki bi ne prispevala v ta namen. Vsak, še tako majhen dar, je dobrodošel. Vi pa, ki ste izgubili svojce, prispevajte v ta namen. Imena vseh teh junakov — okrog 120 iz naše župnije — bodo ovekovečena na marmornatih ploščah spomenika. Vidi naj naša sedanja mladina, da je za domovino potrebno dati vse, tudi življenje. Tam pred šolo bomo postavili spomenik, da ga vidi vsak tujec, ki pride k nam, da vidi, kako častimo padle junake, da vidi, da se jih zahvalo spominjamo. Vam, junaki, pripada najlepši in najglavnejši prostor naše vasi in to je trg pred ono šolo, v katero ste hodili kot deca in so Vam Vaši učitelji vcepljali v srce — ljubezen do domovine. Rojaki! Podprite delo odbora, ker: Kdor hitro da, dvakrat da!

Most čez Dravo v Zgor. Dupleku. V nedeljo, dne 5. avgusta, se je vršila v Zgornjem Dupleku v gostilni »pri brodu« seja širšega odbora za postavitve mosta. Seji je prisostvoval tudi g. sreski poglavar dr. Ipavc, narodni poslanec g. Žebot kot zastopnik genta okrajnega zastopa dr. Vebleta, ter oblastna poslanca g. Stabej kot delegat okrajnega zastopa in g. Kores. Narodni poslanec g. Žebot je obrazložil, koliko se je do sedaj in se še bo v bodoče storilo za most od strani okrajnega zastopa. Na prošnjo oblastnega odbora in okrajnega zastopa se je izposlovalo od države tudi železno konstrukcijo za most, katera se naroči pri prihodnji naročitvi reparacij. Gospodje so ponovno pokazali svojo naklonjenost in nam obljubili nadaljno pomoč. Izvolil se je tudi ožji odbor, kateri bo v najkrajšem času pričel z nabiralno akcijo v lesu in v denarnih prispevkih. G. sreskemu poglavarju in gg. poslancem se zahvaljujemo za njihov poset in jih še prosimo nadaljne pomoči. Obračamo pa se tudi na prebivalstvo prizadetih občin s prošnjo, da nam ne bodo zaprta vrata, kadar pridemo trkat, kaj-